

[Gammelgaard]

Jeg kan da kun beklage, at flertallet bag regeringens økonomiske politik ikke omfatter oppositionens største parti, socialdemokratiet, men sandheden er jo, at de gode resultater ville forsvinde som dug for solen, hvis regeringen lod sig friste til at føre politik efter socialdemokratiets anvisninger.

Vi opfordrer socialdemokraterne til at ændre deres politik. Jeg tror, at denne opfordring støttes af langt størstedelen af fagbevægelsens medlemmer, hvis interesser socialdemokratiet påstår det varetager. Socialdemokratiet har imidlertid sat sig uden for indflydelse og varetager dermed kun egne partipolitiske interesser. Det kan i hvert fald ikke påberåbe sig nogen andel af æren for de mange økonomiske resultater, der har omsat sig i en optimisme og virkelyst, som igen har givet sig udslag i en stærk vækst i erhvervenes investeringer og i eksporten og i en gradvis nedbringelse af ledigheden. Det er resultater, som ikke mindst er til gavn for fagbevægelsens medlemmer, og som ganske udeblev, da socialdemokratiet havde magt til at gennemføre sine teorier.

Jeg har tidligere her i dag sagt, at vi ikke i år med hensyn til finanslovens vedtagelse vil opleve den samme usikkerhed som sidste år. Aftalen mellem regeringen og det radikale venstre fra foråret er nemlig konkret udmøntet i det fremsatte finanslovsforslag, og der er hermed skabt et langsigtet og sikkert grundlag for borgernes og erhvervenes fremtidige dispositioner. Men det er under alle omstændigheder af interesse at få at vide, hvorledes socialdemokratiet stiller sig ved den endelige afstemning om finanslovsforslaget for 1985. Hr. Svend Auken svarede jo ikke. Jeg måtte opfatte det, hr. Svend Auken sagde, sådan, at det er fremskridtspartiet, der bestemmer, om socialdemokratiet stemmer ja eller nej til finansloven for 1985. Kan vi få at vide: hvorledes vil socialdemokratiet stemme? Lad os nu få det frem!

Gert Petersen (SF):

Det var en interessant oplevelse at høre statsministeren. Det var sandelig triumfatoren, som havde indtaget talerstolen her og nu sendte sit lys ud over os alle. Jeg ved ikke rigtig, hvad der er at triumfere over, men statsministeren vidste det – det skal guderne vide! Jeg ved ikke, hvad der er at triumfere

over. Jeg har godt hørt både statsministeren og senere nu hr. Gammelgaard vende tilbage til udviklingen på arbejdsløhedsområdet. Det er noget trættende at høre dette med, at nu går det godt for første gang – man skulle tro i mands minde. Må jeg minde om, at i slutningen af 1970'erne faldt arbejdsløhestallet også, endda under den forkætrede socialdemokratiske regering, som det ikke skal være min opgave at forsvare, for jeg synes, den lavede en masse skidt ved siden af, men arbejdsløhestallet faldt faktisk i slutningen af 1970'erne. Så steg det meget voldsomt igen fra 1980 og frem, men faldet i slutningen af 1970'erne var meget mere drastisk end det fald, som jeg nu indtil trivialitet har hørt hr. Gammelgaard glæde sig over masser af gange, og som drejer sig om et fald fra 1983 til 1984 på ca. 2 pct. Ved hjælp af et mikroskop kan man måske få øje på det, større er det ikke. 4.000–5.000 mennesker ud af en samlet arbejdsløshedshær på ca. 283.000 på årsbasis, mere er det ikke, og der er ingen som helst grund til at tage det som tegn på den store vending. Trods dette fald er arbejdsløsheden stadig større både i tal og i procenter, end den var, da denne regering tog over. Det er sandheden. Ja, man skulle ikke tro det, når man har hørt triumfatoren stå heroppe og fortælle, hvor fantastisk godt det går, men sandheden er altså, at arbejdsløsheden i dag, i år, er højere, end den var, da regeringen tog over.

Betalingsbalancen. Hr. Svend Auken har gennemgået regeringens forudsigelser, og hvordan man har måttet dementere så den ene og så den anden. Man startede med 8 mia kr., og nu er man endt på 16 mia kr. Man kommer så og fortæller os, at fra nu af begynder det at gå godt. Sandheden er jo, at Danmark er et af de efterhånden meget få lande i Vesteuropa, som har et betydeligt betalingsbalanceunderskud. Grækenland, og så er der ét til, som jeg ikke lige nu kan huske, samt Danmark er lande i Europa med betalingsbalanceunderskud. De andre lande har kunnet arbejde sig ud af det.

Statsministeren holder vældige foredrag om investeringerne, og de er steget, det benægter jeg aldeles ikke, men de skulle altså være årsagen til, at beregningerne med hensyn til betalingsbalanceunderskuddet er slået så forfærdeligt fejl for regeringen, at unJer-